

<p>ESO Cicle Superior EP</p> <p>1 – 5 Febrer '10</p>	<p>DEPARTAMENT DE PASTORAL</p>	 <p>Col·legi Sant Gabriel Barcelona</p>
	<p>REFLEXIÓ SETMANAL 19 CURS 2009-2010</p>	

(Dilluns)

Com tots sabeu, hi ha un gran nombre de persones que estan patint terriblement a l'illa caribenya d'Haití. El terratrèmol que els ha afectat ha causat desenes de milers de morts i ha

deixat sense llar a milions de dones, homes i nens. Aquesta catàstrofe natural afecta d'una manera molt propera la comunitat educativa de Sant Gabriel: un total de setze persones relacionades amb el nostre col·legi hi han perdut la vida.

El pitjor és que aquesta gran desgràcia se suma a la immensa pobresa i a la persistent corrupció d'uns governants que no pensen en la prosperitat i el bé del seu poble, sinó en el propi benefici econòmic, en una illa molt castigada històricament per huracans i moviments sísmics.

Penseu que la pau no és només l'absència de conflictes i de guerres. La pau equival a una vida digna, plenament humana.

Desitgem, doncs, que la població haitiana trobi, amb el seu propi esforç i amb l'ajut de la comunitat internacional, una pau real i duradora. Què hi podem fer nosaltres? A més de ser conscients del patiment dels altres, podem col·laborar a pal·liar les conseqüències d'aquesta catàstrofe a través de l'organització Solidaritat Gabrielista i la fundació EPROS.

Mantinguem en el record a tantes i tantes persones que estan sofrint, a Haití i a qualsevol altre lloc del món.

Professor Emili Trapero, Barcelona.

PREGÀRIA:

Jesús, quan em costi seguir-te perquè tingui la temptació de fer allò més fàcil, allò que no em suposi cap esforç personal, fes-te molt present, molt visible...Que et recordi en la creu, on estàs clavat i atravesat d'Amor per mi. Potser llavors, els dubtes s'esvaïran.

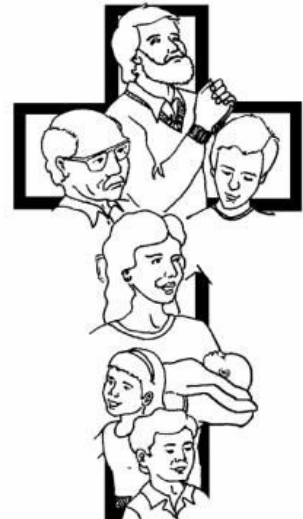
(Dimarts) "EN TU PRESENCIA"

Viviré en la presencia de mi Salvador, desde el amanecer hasta que el cansancio cierre mis ojos.

Una sola gracia te pido Señor, hazme sentir tu presencia en cada instante de mi vida, comenzando desde mi despertar.

Haz Señor que mi trabajo, sirva para ayudar a que este sea un mundo mejor, dame la gracia de que yo sea más diligente, ordenado y creativo.

Haz que vea con tus ojos al más humilde de mis hermanos, haz que mi actuar haga que se sientan amados por tu amor y que quieran seguirte.

Señor que yo sea un instrumento de superación, que motive y apoye a mis hermanos para que se sigan preparando, para que así ayuden a cambiar este mundo que está tan lejos de ti.

Y que al caer la noche, cuando mi ser desfallezca, regrese a ti, con la sonrisa del que ha amado y te ha amado tanto, hasta desaparecer en ti. *(Mario Torre)*

PREGÀRIA:

Quan tenim fe i som fidels a la nostra tasca d'estendre el Regne de Déu i donar esperança a la humanitat, amb valentia i naturalitat, veiem que el nostre treball és fecund. Els homes, encara que no ho reconeguin, necessiten creure en el Crist. Mostrem-lo a tots els homes i dones que encara no l'han acollit a les seves vides. Amén.

(Dimecres)

Paula, una noia de dotze anys, visitava per primera vegada l'oculista. Aquest el va diagnosticar miopia en ambdós ulls. El metge li va dir: -No veus bé de lluny? No, no distingeixo els rostres de lluny, les coses es tornen borroses, confuses...

-Per això hi ha solució, no et preocupis.

Passats uns dies, la noia va tornar, i en posar-se les ulleres, va quedar-se meravellada: -És perfecte! Tot el que m'havia perdut fins ara! Puc veure més clar en mirar ben lluny, ja no hi ha res confús!

Així com Paula, molts tenim malalts els ulls de l'ànima, del cor, tenim el que diem "miopia espiritual", la qual ens cega i no ens permet veure més enllà de les nostres dificultats i problemes.

Si veus el teu horitzó opac per les desesperances patides, si veus de forma confusa i manca d'optimisme i tenacitat les coses, mira Jesús perquè ell et donarà "ulleres per l'ànima".

PREGÀRIA:

Senyor, per amor a Tu i al proïsme, fes que sigui just en allò que dic, en un món en què tant es maltracta amb les paraules. Ajuda'ns a que deixem fora de les nostres relacions l'hostilitat, la manca de respecte, la violència verbal. Parlem-nos amb consideració i amb sensibilitat. Amén.

(Dijous)

a vida és un aprenentatge constant. No es limita a un període de temps, ni al seguiment d'un calendari acadèmic. L'aprenentatge és constant, diari, permanent. Deixar d'aprendre és com deixar de viure. Viuen bé aquells que aprenen bé, i aprenen bé amb els que tenen com a mestre a Algú que no falla mai: Jesús.

El major problema en el procés d'aprenentatge és l'oblit. Sovint tu estudies però no sempre fer-ho és garantia de dedicació.

La vida està plena d'exàmens i proves. Passar-les exitosament és garantia de felicitat. Si l'aprenentatge és un procés, no et desanimis. Mentres visquis, estàs en condicions d'aprendre. A vegades, amb llàgrimes i dolor. Altres, amb felicitat i satisfacció.

PREGÀRIA:

Senyor, fes que siguem amants de la Veritat. Que no siguem ràpids en condemnar les persones, sense proves, que no fem judicis precipitats sobre ningú. Sabem que això ens portarà a ser superficials, conformistes, persones que no contrasten allò que es diu.

(Divendres)

Com a record del SENIP, escoltem la lletra d'aquesta cançó de Lluís Llach:

"Un himne per no guanyar,
per no vèncer mai fent la guerra
que malmena tota raó que ens pugui fer
lluitar...

Deixa'm doncs cantar
aquest himne per no guanyar.
Només som si vosaltres sou vida,
sols tenim si podem compartir-la.
Que de res no ens val
la vida en la mort,
la pau en la por...
Deixeu-me, així doncs, cantar...

Un himne que sigui un prec
pels infants que han de perdonar-nos
i salvar-nos. Per les dones que ens han
d'infantar
un futur de pau,
un demà on no calgui guanyar.
No som res si no som amb vosaltres,...
que no som si no sou amb nosaltres
Hem d'aprendre l'espai
difícil i fràgil del nostre conviure
on puguem tots cantar
un himne per no guanyar...

Un himne que sigui un cant
on es mesclin totes les llengües
que ens permeten el so màgic del mot
estimar.

Deixa'm doncs cantar
aquest himne per no guanyar.
Diferents en la pell i en la parla,
ens feu rics quan no sou com nosaltres.
Ens donem el divers,
compartim el distint
i volem l'univers per conviure un destí. Un
himne per dir ben alt:
No ens cal ni volem guanyar...".